

РЕШЕНИЕ

№ 72

гр. К., 27.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., Ш-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стефан М. Стойков

при участието на секретаря Албена Вл. Арсова
като разгледа докладваното от Стефан М. Стойков Административно наказателно дело № 20221850200250 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на А. А. Р., ЕГН *****, подадена чрез адвокат М. П., против Наказателно постановление № 42-0001751/29.09.2020 г., издадено от Директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” гр. С., с което на основание чл. 178в, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДВП/ му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 500 /петстотин/ лева за извършено нарушение на чл. 18, т. 3 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на МТ.

Жалбоподателят иска отмяна на издаденото НП, като твърди, че е неправилно и в разрез на процесуалните правила. Твърди невярна фактическа обстановка, съставяне на акта на 05.09.2020 г. за нарушение на 04.09.2020 г. на база докладна записка от лице, което няма право да установява нарушения по ЗДВП, което счита за нарушаване на правото му на защита. Твърде, че не е таксиметров превоз. Заявява общо възражение за неспазване на срокове и последователност на процедури по ангажиране на отговорността му.

Жалбоподателят, редовно уведомен не се явява в проведеното съдебно заседание, като не се явява и упълномощения представител.

Въззиваемата страна – Директор на РД С. при ИА „АА“, не изпраща представител в проведеното заседание.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима - подадена е от лицето, санкционирано с посоченото НП, като е подадена в законоустановения срок, по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, след като обжалваното НП е

върчено е на жалбоподателя на 02.10.2020 г., което е видно от отбелязването в представен оригинал на НП, докато жалбата е подадена на 09.10.2020 г. в регистратура на въззиваемата страна.

Обжалваното НП е издадено на основание АУАН серия А-2012 № 279335, съставен 05.09.2020 г. срещу жалбоподателя за това, че на 04.09.2020, около 23.00 часа на път 3-164 между селата Б. и З., в посока към З., като водач на лек таксиметров автомобил „***“ с рег. № ***, собственост на „М.“ ЕООД и поставен открит знак „такси“ и ЕТАФП, включен на режим заето „червена светлина“ извършва таксиметров превоз на 5 бр. чуждестранни граждани, видно от дневен отчет 2749/05.09.2020 г., като е спрял за проверка от екип на „Гранична полиция“ при ГПУ К. без водачът да е психологически годен по смисъла на наредба по чл. 152, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и да притежава удостоверение за психологическа годност

Отбелязано е съставен на АУАН в ГПУ К. по докладна записка на младши експерт И. К. и е върчен на водача в 14.20 часа.

Отбелязано е връчване на АУАН на 05.09.2020 г. и подпис на жалбоподателя.

Нарушението е квалифицирано чл. 18, т. 3 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на МТ.

Идентично като обстоятелства и правна квалификация е описано нарушението и в обжалваното наказателно постановление, като с него на основание чл. 178в, ал. 5 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лева.

След преценка на събраните доказателства – писмени и гласни, чрез приобщаване на представените писмени такива, както и приложените в воденото ДП, акакто и чрез разпит на свидетелите И. К. – полицай при ГПУ К. и Б. Б. – служител на ИА „АА“ съдът приема за установено, че на 04.09.2020 г. жалбоподателя е бил спряна за проверка от служители на „Гранична \полиция“ при ГПУ К. по третокласен път № 164 в участък между селата Б. и З. /практически преди отбивка за с. З., движейки се в посока към него/, намиращ се на територията на общ. К., като в автомобила освен жалбоподателя като водач са се намирали и 5 лица мигранти.

Всички лица от автомобила са били отведени в ГПУ К. и задържани, като по отношение на чуждестранните граждани е установено, че са нелегално пребиваващи в страната и са искали да напуснат страната в посока Р С..

По отношение на жалбоподателя е отправен сигнал до ИА „АА“ РД С., на който са се отзовали св. Б. и неговия колега Р.А., които са съставили два отделни АУАН, първият от които за липса на удостоверение за водач на таксиметров автомобил, докато втория е цитираният по-горе, и който е съставен от св. Б.. За отразените АУАН обстоятелства св. Б. е ползвал данните от докладна записка на св. К., приложена към преписката, а така също и към ДП.

При спирането на автомобила за проверка пътната книжка на таксиметровия автомобил не е била попълнена, като касовия апарат е бил включен /показания на И. К. от ДП л.46/.

Според обяснения, дадени в хода на ДП от жалбоподателя, същият е взел автомобил, на бащата на свой приятел, като докато е пътувал са му махнали лица с намерение да наемат автомобила с отличителни знаци на такси, при което жалбоподателя е решил да осъществи курса с цел да получи възнаграждение за това.

Воденото наказателно производство - ДП № 95/2020 г. по описа на ГПУ К., пр. пр. 942/2020 г. по описа на РП К., е за престъпление с основен състав по чл. 281 от НК, за каквото деяние е повдигнато и предявено обвинение на жалбоподателя, като след приключване на ДП с постановление от 13.04.2021 г. наказателното производство е било прекратено.

В базата данни на ИА „АА“ няма данни за жалбоподателя да е издавано удостоверение за психологическа годност по реда на Наредба № 36 от 15 май 2006 г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания, издадена на основание чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата.

При тези обстоятелства, установени без никакви противоречия съдът намира че следва да потвърди издаденото НП.

Съгласно действащата към 04.09.2020 г. редакция на Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на МТ, разпоредбата на чл. 18, т. 3 изисква водачът на лек таксиметров автомобил трябва да притежава валидно удостоверение за психологическа годност, издадено по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата;

Без съмнение към 04.09.2020 г. жалбоподателя не е притежавал такова удостоверение, а така също без съмнение се установи, че на въпросната дата на цитирания в АУАН и НП път е осъществил таксиметров превоз на пътници, след като е бил включен апарата за таксуване, така също и самият жалбоподател посочва, че е превозвал лицата – нелегално пребиваващи в страната чужди граждани, които са го спрели и са поръчали конкретното направление.

Основание за извод, че следва да се потвърди обжалваното НП е така също и липсата на нарушения при осъществяване на процедурата по ангажиране на административно наказателната отговорност на жалбоподателя. Липсват каквито е да е основания за извод, че са допуснати съществени нарушения на процедурните правила по ЗАНН. Както АУАН, така и обжалваното НП са съставени в необходимата форма, издадени са от лица, оправомощени за тази дейност. Материалната компетентност на лицето издало обжалваното наказателно постановление се определя от заповед № РД-08-30 от 24.02.2020 г., издадено от министъра на транспорта, с която на основание чл. 92, ал. 2 от ЗАвтП е предоставено правомощие – т. 6 от заповедта, да издава наказателни постановления за извършени нарушения на Закона за автомобилните превози.

Материалната компетентност на актосъставителя произтича от длъжностното му

качество – инспектор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ на основание чл. 92, ал. 1, вр. чл. 91 от ЗАВП, определящо контролните правомощия на тези служители.

Правилно е наложена и конкретната санкция след като чл. 178в, ал. 5 от ЗДВП предвижда, че: „Наказва се с глоба в размер 500 лв. водач, който извършва таксиметрови, превози за собствена сметка или обществени превози на пътници или товари без валидно удостоверение за психологическа годност.“

Следва да се отбележи, че неоснователно се твърди незаконосъобразност относно наличната докладна от служителя на „Гранична“ полиция, дала основание за съставяне на АУАН. Служителите на гранична полиция имат правомощията за контрол по транспорта в граничната зона, в каквата е извършено нарушението, поради което няма основание за оспорване в тази насока. Няма нарушения относно срокове и процедури в хода на административно наказателното производство, като остават неясни аргументите по това възражение, и съответно невъзможността да бъде взето отношение по тях.

По отношение на конкретното нарушение санкцията и определена в точен размер от съответните санкционни норми, което прави безпредметно обсъждането дали съответства на извършеното нарушение.

При извършената служебна проверка извън конкретните оплаквания на жалбоподателя съдът не установи при съставянето на АУАН и издаване на обжалваното НП да са допуснати нарушения, които да са опорочили законосъобразният характер на проведената процедура по ангажирани на административно-наказателната отговорност на жалбоподателя за извършените нарушения.

Поради това следва да бъде потвърдено обжалваното НП.

Поради липса на искания за присъждане на разноски съдът не следва да се произнася в такава насока.

Предвид изложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 42-0002383 от 16.11.2020 г., издадено от Директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ гр. С., с което на А. А. Р., ЕГН ***, на основание чл. 178в, ал. 5 от Закона за движението по пътищата, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 /петстотин/ лева за извършено нарушение на чл. 18, т. 3 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на МТ.**

Решението може да се обжалва пред Административен съд С.-област в 14/четирнадесет/дневен срок, считано от датата на получаването му.

Препис от решението да се изпрати на жалбоподателя, чрез адвокат П. и въззиваемата страна

Съдия при Районен съд – К.: _____